

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2024/886

av den 13 mars 2024

om ändring av förordningarna (EU) nr 260/2012 och (EU) 2021/1230 och direktiven 98/26/EG och (EU) 2015/2366 vad gäller omedelbara betalningar i euro

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 ⁽⁴⁾ utgör grunden för det gemensamma eurobetalningsområdet (Sepa). För att skapa gynnsamma villkor för ökad konkurrens, särskilt för betalningar vid interaktionspunkten, bör Sepa-projektet kontinuerligt uppdateras för att återspegla innovation och marknadsutveckling när det gäller betalningar, främja utvecklingen av nya unionsomfattande betalningsprodukter och underlätta tillträdet för nya marknadsaktörer.
- (2) Under 2017 kom betaltjänstleverantörer under ledning av Europeiska betalningsrådet överens om ett unionsomfattande system för omedelbara betalningar i euro. Den europeiska betalningssektorns insatser har inte visat sig vara tillräckliga för att säkerställa en omfattande användning av omedelbara betalningar i euro på unionsnivå. Endast en utbredd och snabbt ökad användning av sådana betalningar skulle kunna frigöra de fullständiga nätverkseffekterna av omedelbara betalningar i euro, och leda till fördelar och ekonomiska effektivitetsvinster för betaltjänstanvändare och betaltjänstleverantörer, minskad marknadskoncentration och ökad konkurrens och valfrihet i fråga om elektroniska betalningar, särskilt för gränsöverskridande betalningar vid interaktionspunkten.
- (3) Genom förordning (EU) nr 260/2012 fastställdes tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro. Omedelbara betalningar i euro är en relativt ny kategori av betalningar i euro som uppstod på marknaden först efter antagandet av den förordningen. Det är därför nödvändigt att fastställa särskilda krav som gäller för omedelbara betalningar i euro, utöver de allmänna krav som gäller för alla betalningar, i syfte att säkerställa den inre marknadens korrekta funktion och integration.
- (4) För att göra omedelbara betalningar mer tillgängliga och se till att fördelarna med dem också kommer betaltjänst-användare till godo bör de medlemsstater som inte har euron som valuta kunna tillämpa regler som motsvarar de regler som fastställs i denna ändringsförordning på inhemska omedelbara betalningar i sin egen valuta.

⁽¹⁾ EUT C 146, 27.4.2023, s. 23.

⁽²⁾ EUT C 106, 22.3.2023, s. 2.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 7 februari 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 26 februari 2024.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 (EUT L 94, 30.3.2012, s. 22).

- (5) Ett antal nationella regleringslösningar har redan antagits eller föreslagits för att öka användningen av omedelbara betalningar i euro, bland annat genom att stärka betaltjänstanvändares skydd mot att medel sänds till en oavsiktlig betalningsmottagare och genom att specificera förfarandet för fullgörande av de skyldigheter som följer av restriktiva åtgärder som har antagits av unionen. Skillnaderna mellan dessa nationella regleringslösningar innebär en risk för att den inre marknaden fragmenteras, vilket skulle leda till ökade efterlevnadskostnader till följd av olika uppsättningar nationella regleringskrav och ett försvårat genomförande av gränsöverskridande omedelbara betalningar. Enhetliga regler för omedelbara betalningar i euro, inbegripet gränsöverskridande omedelbara betalningar, bör därför införas för att förhindra att sådana hinder uppstår.
- (6) Innan omedelbara betalningar uppstod sammanfördes betalningstransaktioner i allmänhet av betaltjänstleverantörer och lämnades in till ett system för betalning av mindre belopp för behandling, clearing och avveckling vid på förhand bestämda tidpunkter. I de system för betalning av mindre belopp som för närvarande används för att hantera omedelbara betalningar i euro lämnas betalningstransaktionerna dock in individuellt och behandlas dygnet runt och i realtid. För att återspegla detta är det nödvändigt att ändra definitionen av begreppet *system för betalning av mindre belopp* i förordning (EU) nr 260/2012.
- (7) Att säkerställa att alla betaltjänstanvändare i unionen kan lämna betalningsorder för, och ta emot, omedelbara betalningar i euro är en förutsättning för en ökad användning av sådana transaktioner. I nuläget erbjuder minst en tredjedel av betaltjänstleverantörerna i unionen inte en betaltjänst för att sända och ta emot omedelbara betalningar i euro. Dessutom har den takt med vilken betaltjänstleverantörerna har infört omedelbara betalningar i sitt tjänsteutbud under de senaste åren varit för långsam, vilket hindrar ytterligare integration av den inre marknaden, undergräver unionens öppna strategiska oberoende och begränsar de potentiella fördelarna för betaltjänstanvändare. Betaltjänstleverantörer som tillhandahåller en betaltjänst för att sända och ta emot betalningar i euro till sina betaltjänstanvändare bör därför vara skyldiga att erbjuda en betaltjänst för att sända och ta emot omedelbara betalningar i euro till alla sina betaltjänstanvändare. Detta krav bör gälla alla betalkonton som betaltjänstleverantörer förvaltar för sina betaltjänstanvändare, inbegripet betalkonton med grundläggande funktioner enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU⁽⁹⁾.
- (8) För att skapa en integrerad marknad för omedelbara betalningar i euro är det väsentligt att sådana transaktioner hanteras i enlighet med en gemensam uppsättning regler och krav. En omedelbar betalning i euro gör det möjligt att kreditera medel till en betalningsmottagares konto inom några sekunder och dygnet runt. Denna tillgänglighet dygnet runt varje dag på året är ett oskiljaktigt inslag i omedelbara betalningar, som bör uppfylla särskilda villkor, bland annat när det gäller tidpunkten för mottagande av betalningsorder, hantering, kreditering och valuteringsdag.
- (9) Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna bör, när de inte agerar i egenskap av monetära myndigheter eller andra offentliga myndigheter, kunna begränsa erbjudandet om en betaltjänst för att sända omedelbara betalningar i euro till den tidsperiod under vilken ECB och de nationella centralbankerna erbjuder en betaltjänst för att sända och ta emot icke-omedelbara betalningar i euro. Skälet till att tillåta denna begränsning är att det kan vara nödvändigt för att ECB eller en nationell centralbank, på grund av särdrag i dess interna operativa arrangemang, alltid ska kunna följa artikel 123 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (10) Betaltjänstleverantörer som är etablerade i en medlemsstat som inte har euron som valuta kan ha begränsad tillgång till likviditet i euro utanför kontorstid. Det är därför proportionerligt att föreskriva en möjlighet att sådana betaltjänstleverantörer begär förhandstillstånd från sina behöriga myndigheter för att tillhandahålla en betaltjänst för att sända omedelbara betalningar från konton som är denominerade i den medlemsstatens nationella valuta utanför kontorstid endast upp till en viss gräns per transaktion. De behöriga myndigheterna bör kunna bevilja ett sådant tillstånd på grundval av sin bedömning av en betaltjänstleverantörs tillgång till likviditet i euro.
- (11) I medlemsstaterna finns det en rad olika betalningsinitieringskanaler genom vilka betaltjänstanvändare kan lämna en betalningsorder för en betalning i euro, till exempel via en internetbank, en mobilapplikation, en uttagsautomat, en självbetjäningsterminal, i en filial eller per telefon. För att säkerställa att alla betaltjänstanvändare har tillgång till omedelbara betalningar i euro bör det inte finnas någon skillnad i fråga om de betalningsinitieringskanaler genom

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (EUT L 257, 28.8.2014, s. 214).

vilka betaltjänstanvändare kan lämna betalningsorder för omedelbara betalningar och andra betalningar. Om det är möjligt för en betaltjänstanvändare att till en betaltjänstleverantör lämna in flera betalningsorder för betalningar i euro som ett paket, bör det också vara möjligt att lämna in flera betalningsorder för omedelbara betalningar i euro som ett paket. Betaltjänstleverantörer bör som standard kunna erbjuda alla betalningar i euro som initieras av deras betaltjänstanvändare som omedelbara betalningar i euro.

- (12) Eftersom vissa betalningsinitieringskanaler, såsom lokala bankkontor för privatkunder, inte är tillgängliga dygnet runt, bör tidpunkten för mottagande av en pappersbaserad betalningsorder för en omedelbar betalning vara den tidpunkt då den pappersbaserade betalningsordern förs in i det interna systemet hos betalarens betaltjänstleverantör, vilket bör ske så snart sådana betalningsinitieringskanaler finns tillgängliga.
- (13) Om en betaltjänstanvändare lämnar in flera betalningsorder för omedelbara betalningar som ett paket till sin betaltjänstleverantör bör den betaltjänstleverantören omedelbart börja dela upp det paketet så att det omvandlas till enskilda omedelbara betalningstransaktioner. Tidpunkten för mottagande av en betalningsorder för en omedelbar betalning som lämnas in i ett paket med flera betalningsorder bör vara den tidpunkt då den efterföljande enskilda omedelbara betalningstransaktionen har delats upp, med beaktande av eventuella kapacitetsbegränsningar i ett system för betalning av mindre belopp som betalarens betaltjänstleverantör har informerats om. Omedelbart efter det att paketet har delats upp bör betalarens betaltjänstleverantör översända den enskilda omedelbara betalningstransaktionen till betalningsmottagarens betaltjänstleverantör. Detta översändande bör ske utan att det påverkar eventuella lösningar som tillhandahålls av system för betalning av mindre belopp och som gör det möjligt att konvertera flera betalningsorder för omedelbara betalningar som paket till enskilda omedelbara betalningstransaktioner.
- (14) Om en betalningsorder för en omedelbar betalning i euro lämnas in från ett betalkonto som inte är denominerat i euro, bör tidpunkten för mottagandet vara den tidpunkt då betalarens betaltjänstleverantör, omedelbart efter det att den betalningsordern för en omedelbar betalning i euro har lämnats till den, räknar om transaktionsbeloppet till euro från den valuta i vilken betalkontot är denominerat.
- (15) Betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar bör bidra till att underlätta användningen av omedelbara betalningar i euro och bör därför omfattas av kraven i denna ändringsförordning. Betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar ingår dock inte i förteckningen över enheter som omfattas av definitionen av begreppet *institut* i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG⁽⁶⁾. Följaktligen hindras betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar i praktiken från att delta i de system som medlemsstaterna har betecknat som system enligt det direktivet. Den därav följande oförmågan att delta i sådana betalningssystem kan hindra betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar från att tillhandahålla omedelbara betalningar i euro på ett effektivt och konkurrenskraftigt sätt. Det är därför motiverat att ändra direktiv 98/26/EG så att betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar ingår i förteckningen över enheter som omfattas av definitionen av begreppet *institut* i det direktivet, men endast för att definiera deltagare i ett betalningssystem.
- (16) Betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar bör uppfylla kraven och respektera reglerna för betalningssystem som medlemsstaterna har betecknat enligt direktiv 98/26/EG för att få delta i dessa system. Med tanke på vikten av det potentiella bidraget från betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar för att underlätta användningen av omedelbara betalningar i euro, och vikten av att så snart som möjligt återställa lika villkor mellan banker och dessa institut, är det nödvändigt att ge medlemsstaterna en kort tidsfrist för att införliva och tillämpa ändringarna av direktiv 98/26/EG och lämpliga tidsfrister för att tillämpa denna ändringsförordning på betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar. För att säkerställa verkligt lika villkor för deltagare i system som medlemsstaterna har betecknat enligt det direktivet, upprätthålla dessa systems stabilitet och integritet och säkerställa en övergripande riskhantering av betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar, är det

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).

nödvändigt att vidareutveckla vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366⁽⁷⁾ för betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar som ansöker om deltagande och deltar i system som medlemsstaterna har betecknat enligt direktiv 98/26/EG. Dessa bestämmelser avser skydd av användarnas medel, styrarrangemang och kontinuitetsarrangemang. Ändringarna av direktiv (EU) 2015/2366 förväntas ses över ytterligare av Europaparlamentet och rådet när de överväger kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om betaltjänster och e-penningtjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiv 98/26/EG och om upphävande av direktiven (EU) 2015/2366 och 2009/110/EG och kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010.

- (17) Betaltjänstanvändare är mycket känsliga för nivån på de avgifter som tas ut för utbytbara betalningsmetoder. Avgiftsnivån kan därför styra dem till eller bort från en viss betalningsmetod. På de nationella marknader där högre transaktionsavgifter för omedelbara betalningar i euro har tagits ut, jämfört med avgifter för andra betalningar i euro, är användningen av omedelbara betalningar låg. Detta har hindrat uppnåendet av den kritiska massa av omedelbara betalningar i euro som krävs för att förverkliga de fullständiga nätverkseffekterna för både betaltjänstleverantörer och betaltjänstanvändare. Därför bör alla typer av avgifter som tas ut från betalare och betalningsmottagare för genomförande av omedelbara betalningar i euro, inbegripet transaktionsavgifter eller schablonavgifter, inte överstiga sådana avgifter som tas ut från samma betaltjänstanvändare för motsvarande typer av andra betalningar i euro. Det är inte önskvärt att betaltjänstleverantörer kringgår syftet med detta krav. Vid identifieringen av motsvarande typer av betalningar bör det vara möjligt att använda kriterier som betalningsinstrumentskanal eller betalningsinstrument som används för att initiera betalningen, kundstatus och ytterligare funktioner eller tjänster.
- (18) Allmänt förekommande omedelbara betalningar i euro ger betaltjänstleverantörer möjlighet att utveckla nya betalningslösningar, såsom mobila betalningsapplikationer, vilket underlättar användningen av omedelbara betalningar i euro för betalningar vid interaktionspunkten. Sådana betalningslösningar kan omfatta ytterligare funktioner eller tjänster som erbjuds betalare och betalningsmottagare, såsom betalningsinstrumentskanal, tvistlösning eller återbetalning. Betaltjänstleverantörer bör kunna besluta om avgifterna för sådana ytterligare funktioner eller tjänster som erbjuds utöver den underliggande omedelbara betalningen. En betalningslösning som grundas på en omedelbar betalning och som omfattar ytterligare funktioner eller tjänster bör inte anses vara av motsvarande karaktär som en icke-omedelbar betalning som erbjuds utan samma ytterligare funktioner eller tjänster. Om det är möjligt för en betaltjänstanvändare att lämna in betalningsorder för icke-omedelbara betalningar utan några ytterligare funktioner eller tjänster bör samma möjlighet också vara tillgänglig för omedelbara betalningar i euro. Det bör säkerställas att det ur betaltjänstanvändarens perspektiv inte är dyrare att sända eller ta emot en omedelbar betalning i euro än att sända eller ta emot en icke-omedelbar betalning i euro som tillhandahålls med samma ytterligare funktioner eller tjänster. I synnerhet bör betaltjänstleverantörer som erbjuder olika varianter av en betalningslösning, där det enda kännetecknet som särskiljer dem är användningen av omedelbara betalningar i det ena fallet och icke-omedelbara betalningar i det andra, säkerställa att den totala avgiften för varianten omedelbara betalningar i euro inte är högre än avgiften för varianten icke-omedelbara betalningar i euro.
- (19) För att betaltjänstanvändare ska få större handlingsfrihet när de använder omedelbara betalningar bör en betaltjänstanvändare kunna fastställa en individuell gräns i form av ett högsta belopp, antingen per dag eller per transaktion, som denne kan sända genom omedelbar betalning. Betaltjänstanvändare bör när som helst, utan svårigheter och med omedelbar verkan kunna ändra eller ta bort dessa individuella gränser.
- (20) Säkerheten för både omedelbara och icke-omedelbara betalningar i euro är avgörande för att öka betaltjänstanvändarens förtroende för betaltjänsten för att sända och ta emot betalningar och säkerställa att den används. Enligt direktiv (EU) 2015/2366 är den enda avgörande faktorn för ett korrekt genomförande av transaktionen med avseende på betalningsmottagaren den unika identifikationskoden, såsom den definieras i det direktivet, och betaltjänstleverantörer behöver inte kontrollera betalningsmottagarens namn. Betaltjänstleverantörer bör ha infört solida och uppdaterade åtgärder för att upptäcka och förebygga bedrägerier, som är utformade för att förhindra att en betalning sänds till en oavsiktlig betalningsmottagare till följd av bedrägerier eller fel, eftersom det kan vara

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

omöjligt för betalaren att återvinna medlen innan dessa medel krediteras betalningsmottagarens konto. Betaltjänstleverantörer bör ha en viss flexibilitet när det gäller att utforma de lämpligaste åtgärderna för att hantera olika betalningsinitieringsalternativ. Sådana åtgärder bör inte leda till att betaltjänstanvändare debiteras några ytterligare avgifter. Betaltjänstleverantörer bör därför tillhandahålla en tjänst som säkerställer kontroll av den betalningsmottagare till vilken betalaren avser att sända en betalning (tjänst som säkerställer kontroll). För att undvika onödig friktion vid eller förseningar av hanteringen av transaktionen bör betalarens betaltjänstleverantör utföra en sådan tjänst omedelbart efter det att betalaren har lämnat relevanta uppgifter om betalningsmottagaren och innan betalaren ges möjlighet att godkänna betalningen.

- (21) Vissa attribut för namnet på den betalningsmottagare till vars konto betalaren vill göra en betalning, såsom förekomsten av diakritiska tecken eller olika möjliga translittereringar av namn i olika alfabet, skillnader mellan vanligt använda namn och namn som anges på formella handlingar, kan leda till en situation där det namn på betalningsmottagaren som angetts av betalaren och det namn som är knutet till det betalkontonummer som avses i punkt 1 a i bilagan till förordning (EU) nr 260/2012 (betalkontonummer), som angetts av betalaren, inte överensstämmer exakt men ändå nästan överensstämmer med varandra. I sådana fall bör betaltjänstleverantören, för att undvika onödig friktion vid hanteringen av betalningar i euro och underlätta betalarens beslut om huruvida den planerade transaktionen ska genomföras, upplysa betalaren om namnet på den betalningsmottagare som är knutet till det betalkontonummer som betalaren har angett på ett sätt som säkerställer efterlevnad av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ^(*).
- (22) Godkännande av en betalning när betalningsmottagaren inte har kontrollerats kan leda till att medlen överförs till en oavsiktlig betalningsmottagare. Betaltjänstleverantörer bör inte hållas ansvariga för genomförandet av en transaktion till en oavsiktlig betalningsmottagare på grundval av en felaktig unik identifikationskod enligt artikel 88 i direktiv (EU) 2015/2366, i den mån betaltjänstleverantörerna korrekt utför den tjänst som säkerställer kontroll. Om betaltjänstleverantörerna, inbegripet leverantörer av betalningsinitieringstjänster, inte utför en sådan tjänst korrekt och om en sådan underlåtenhet leder till en bristfälligt genomförd betalningstransaktion, bör dessa betaltjänstleverantörer utan dröjsmål återbetala det överförda beloppet till betalaren och, i förekommande fall, återställa det debiterade betalkontots kontoställning till den som skulle ha förelegat om betalningstransaktionen inte hade ägt rum. Betaltjänstleverantörer bör informera betaltjänstanvändare om konsekvenserna för betaltjänstleverantörernas ansvar och betaltjänstanvändarnas rätt till återbetalning om betaltjänstanvändarna väljer att ignorera en underrättelse som lämnats i enlighet med denna ändringsförordning.
- (23) Den tjänst som säkerställer kontroll bör i möjligaste mån utföras i enlighet med en unionsomfattande uppsättning regler och standarder för att främja ett smidigt och interoperabelt genomförande. Denna uppsättning regler och standarder kan utvecklas av organisationer som består av eller företräder betaltjänstleverantörer.
- (24) Betaltjänstanvändare som inte är konsumenter och som lämnar in flera betalningsorder som ett paket bör när som helst under avtalsförhållandet med betaltjänstleverantören kunna välja att inte ta emot den tjänst som säkerställer kontroll. Efter att dessa betaltjänstanvändare har valt att inte ta emot den tjänst som säkerställer kontroll bör de återigen kunna välja att använda den tjänst som säkerställer kontroll.
- (25) Det är av avgörande betydelse att betaltjänstleverantörer faktiskt fullgör de skyldigheter som följer av restriktiva åtgärder som har antagits av unionen i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget med avseende på en person, ett organ eller en enhet som är föremål för frysning av tillgångar eller förbud mot att göra medel eller ekonomiska resurser tillgängliga för eller till förmån för dem, antingen direkt eller indirekt (riktade finansiella restriktiva åtgärder). Unionsrätten innehåller dock inga regler om det förfarande eller de verktyg som betaltjänstleverantörer ska använda för att säkerställa att de fullgör dessa skyldigheter. Betaltjänstleverantörerna tillämpar således olika metoder, utifrån sina individuella val eller de riktlinjer som tillhandahålls av de berörda nationella myndigheterna. Praxisen att fullgöra de skyldigheter som följer av riktade finansiella restriktiva åtgärder genom att kontrollera den betalare och den betalningsmottagare som är involverad i varje betalningstransaktion, oavsett om den är nationell eller gränsöverskridande, leder till att ett mycket stort antal betalningar markeras som potentiellt involverande personer eller enheter som är föremål för riktade finansiella restriktiva åtgärder. Den stora majoriteten av sådana

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

markerade transaktioner visar sig dock, efter kontroll, inte involvera några av de personer eller enheter som är föremål för riktade finansiella restriktiva åtgärder. På grund av omedelbara betalningars karaktär är det omöjligt för betaltjänstleverantörer att inom den korta tidsfrist som krävs kontrollera dessa markerade transaktioner, och de avvisas därför. Denna situation skapar operativa utmaningar för betaltjänstleverantörer när det gäller att erbjuda en betaltjänst för att sända och ta emot omedelbara betalningar till sina betaltjänstanvändare i hela unionen på ett tillförlitligt och förutsägbart sätt. För att skapa större rättssäkerhet, öka effektiviteten i betaltjänstleverantörernas ansträngningar att i samband med omedelbara betalningar i euro fullgöra de skyldigheter som följer av riktade finansiella restriktiva åtgärder och förebygga onödiga hinder för att sända och ta emot omedelbara betalningar bör betaltjänstleverantörer regelbundet, och åtminstone dagligen, kontrollera om deras betaltjänstanvändare är personer eller enheter som är föremål för riktade finansiella restriktiva åtgärder och inte längre tillämpa några transaktionsbaserade kontroller i det specifika sammanhanget. Skyldigheten för betaltjänstleverantörer att regelbundet kontrollera sina betaltjänstanvändare avser endast personer eller enheter som är föremål för riktade finansiella restriktiva åtgärder. Andra typer av restriktiva åtgärder som har antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget eller restriktiva åtgärder som inte har antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget omfattas inte av tillämpningsområdet för denna skyldighet.

- (26) För att förhindra initiering av omedelbara betalningar från betalkonton som tillhör personer eller enheter som är föremål för riktade finansiella restriktiva åtgärder och för att omedelbart frysa medel som sänds till sådana betalkonton, bör betaltjänstleverantörer utföra kontroller av sina betaltjänstanvändare omedelbart efter ikraftträdandet av en ny riktad finansiell restriktiv åtgärd. Denna skyldighet bör gälla alla betaltjänstleverantörer som sänder eller tar emot omedelbara betalningar i euro, så att det säkerställs att alla betaltjänstleverantörer faktiskt fullgör de skyldigheter som följer av riktade finansiella restriktiva åtgärder. Skyldigheten för betaltjänstleverantörer att regelbundet kontrollera om deras betaltjänstanvändare är personer eller enheter som är föremål för riktade finansiella restriktiva åtgärder påverkar inte åtgärder som betaltjänstleverantörerna bör kunna vidta för att följa unionsrätten om förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism, särskilt de riskbaserade kraven däri, för att följa andra restriktiva åtgärder än frysning av tillgångar eller förbud mot att göra medel eller ekonomiska resurser tillgängliga, som har antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget, eller för att följa restriktiva åtgärder som inte har antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget.
- (27) Överträdelser av de bestämmelser som införs genom denna ändringsförordning bör vara föremål för sanktioner som påförs av medlemsstaternas behöriga myndigheter eller rättsliga myndigheter. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. För att underlätta det ömsesidiga förtroendet mellan betaltjänstleverantörer och mellan relevanta behöriga myndigheter för ett enhetligt och grundligt genomförande av en harmoniserad strategi för betaltjänstleverantörers efterlevnad av de skyldigheter som följer av riktade finansiella restriktiva åtgärder är det i synnerhet lämpligt att på unionsnivå harmonisera en gemensam standard för taket på de sanktioner som ska påföras när betaltjänstleverantörer överträder sina skyldigheter att kontrollera huruvida deras betaltjänstanvändare är personer eller enheter som är föremål för riktade finansiella restriktiva åtgärder. Det bör vara möjligt att påföra sanktioner inte bara för betaltjänstleverantörer utan även för fysiska personer som ingår i en betaltjänstleverantörs företagsledning eller ledningsorgan.
- (28) Betaltjänstleverantörer behöver tillräckligt med tid för att fullgöra de skyldigheter som anges i denna ändringsförordning. Det är därför lämpligt att införa dessa skyldigheter gradvis så att betaltjänstleverantörerna kan använda sina resurser på ett effektivare sätt. Skyldigheten att erbjuda en betaltjänst för att sända omedelbara betalningar bör därför tillämpas senare och föregås av en skyldighet att erbjuda en betaltjänst för att ta emot omedelbara betalningar, eftersom tjänsten för att sända omedelbara betalningar tenderar att vara den dyrare och mer komplicerade av de två tjänsterna när det gäller genomförandet och dess genomförande kräver därför mer tid. Den tjänsten som säkerställer kontroll är relevant för betaltjänstleverantörer som erbjuder en betaltjänst för att sända betalningar.

Skyldigheten att erbjuda den tjänst som säkerställer kontroll bör därför gälla från samma tidpunkt som skyldigheten att erbjuda en betaltjänst för att sända omedelbara betalningar. Skyldigheterna i fråga om avgifter och ett harmoniserat förfarande för att säkerställa efterlevnad av skyldigheter som följer av riktade finansiella restriktiva åtgärder bör gälla så snart betaltjänstleverantörerna är skyldiga att erbjuda en betaltjänst för att ta emot omedelbara betalningar. För att betaltjänstleverantörer som är etablerade i medlemsstater som inte har euron som valuta effektivt ska kunna allokera nödvändiga resurser för att genomföra omedelbara betalningar i euro, bör de skyldigheter som anges i denna ändringsförordning gälla för sådana betaltjänstleverantörer från och med senare

datum än för betaltjänstleverantörer som är etablerade i medlemsstater som har euron som valuta. Införandet av de olika skyldigheterna bör ske gradvis, precis som för betaltjänstleverantörer som är etablerade i euroområdet. Om euron införs som valuta i en medlemsstat som inte har euron som valuta före dessa senare datum bör betaltjänstleverantörerna i den medlemsstaten följa denna ändringsförordning inom ett år efter anslutningen till euroområdet och inte senare än de respektive datum som anges för betaltjänstleverantörer i de medlemsstater som inte har euron som valuta. Sådana betaltjänstleverantörer bör dock ha möjlighet att följa denna ändringsförordning tidigare än de respektive datum som fastställs för betaltjänstleverantörer i de medlemsstater som har euron som valuta.

- (29) Kommissionen bör lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av utvecklingen av avgifterna för betalkonton samt för nationella och gränsöverskridande betalningar och omedelbara betalningar i euro och i andra valutor sedan antagandet av kommissionens lagstiftningsförslag om denna ändringsförordning, dvs. den 26 oktober 2022, för att övervaka eventuella effekter av denna ändringsförordning på prissättningen av konton, icke-omedelbara betalningar och omedelbara betalningar. Kommissionen bör också utvärdera omfattningen och effektiviteten av en betaltjänstleverantörs skyldighet att regelbundet kontrollera om dess betaltjänstanvändare är personer eller enheter som är föremål för riktade finansiella restriktiva åtgärder för att förebygga onödiga hinder för att sända och ta emot omedelbara betalningar. Kommissionen bör också lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en bedömning av de återstående hindren för att genomföra omedelbara betalningar under olika omständigheter, inbegripet betalningar vid interaktionspunkten. Rapporten bör innehålla en bedömning av standardiseringsnivån för den teknik som är relevant för användningen av omedelbara betalningar, såsom QR-koder, NFC och Bluetooth.
- (30) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1230 (*) ska de avgifter som en betaltjänstleverantör som är etablerad i en medlemsstat som inte har euron som valuta tar ut för gränsöverskridande betalningar i euro vara desamma som de avgifter som betaltjänstleverantören tar ut för nationella betalningar i den medlemsstatens nationella valuta. I situationer där en sådan betaltjänstleverantör tar ut högre avgifter för nationella omedelbara betalningar i nationell valuta än för nationella icke-omedelbara betalningar i nationell valuta, och därmed även högre avgifter än för gränsöverskridande icke-omedelbara betalningar i euro, skulle den avgiftsnivå som en sådan betaltjänstleverantör skulle vara skyldig att tillämpa enligt förordning (EU) 2021/1230 för gränsöverskridande omedelbara betalningar i euro vara högre än avgifterna för gränsöverskridande icke-omedelbara betalningar i euro. I sådana situationer är det, för att undvika motstridiga krav och med beaktande av det centrala målet att styra betaltjänstanvändare mot omedelbara betalningar i euro, lämpligt att kräva att de avgifter som tas ut av betalare och betalningsmottagare för gränsöverskridande omedelbara betalningar i euro inte överstiger de avgifter som tas ut för gränsöverskridande icke-omedelbara betalningar i euro.
- (31) Förordningarna (EU) nr 260/2012 och (EU) 2021/1230 och direktiven 98/26/EG och (EU) 2015/2366 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (32) All behandling av personuppgifter i samband med tillhandahållande av betalningar, eller den tjänst som säkerställer kontroll, och kontroll av huruvida betaltjänstanvändare är personer eller enheter som är föremål för riktade finansiella restriktiva åtgärder, bör vara förenlig med förordning (EU) 2016/679. Behandlingen av fysiska personers namn och betalkontonummer är proportionerlig och nödvändig för att förhindra bedrägliga transaktioner, upptäcka fel och säkerställa efterlevnad av riktade finansiella restriktiva åtgärder.
- (33) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att inrätta nödvändiga enhetliga regler på unionsnivå för gränsöverskridande omedelbara betalningar i euro och att öka den totala användningen av omedelbara betalningar i euro, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna eftersom de inte kan ålägga betaltjänstleverantörer i andra medlemsstater skyldigheter, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1230 av den 14 juli 2021 om gränsöverskridande betalningar i unionen (EUT L 274, 30.7.2021, s. 20).

- (34) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽¹⁰⁾ och avgav ett yttrande den 19 december 2022 ⁽¹¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 260/2012

Förordning (EU) nr 260/2012 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

- a) Följande punkter ska införas:

”1a. *omedelbar betalning*: en betalning som utförs omedelbart, 24 timmar om dygnet och varje kalenderdag.

1b. *betalningsinitieringskanal*: varje metod, anordning eller förfarande genom vilken eller vilket betalarna kan lämna betalningsorder till sin betaltjänstleverantör för en betalning, inbegripet en internetbank, en mobil bankapplikation eller en uttagsautomat eller på annat sätt i betaltjänstleverantörens lokaler.

1c. *leverantör av betalningsinitieringstjänster*: en leverantör av betalningsinitieringstjänster enligt definitionen i artikel 4.18 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 (*).

1d. *betalningsmottagarens namn*: i fråga om en fysisk person, för- och efternamn och i fråga om en juridisk person, företagsnamn eller juridiskt namn.

1e. *riktade finansiella restriktiva åtgärder*: frysning av tillgångar som avser en person, en enhet eller ett organ eller ett förbud mot att göra medel eller ekonomiska resurser tillgängliga för en person, en enhet eller ett organ, eller till förmån för dem, antingen direkt eller indirekt, enligt restriktiva åtgärder som antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget.

1f. *identifieringskod för juridiska personer eller LEI*: en unik alfanumerisk referenskod baserad på standarden ISO 17442 som tilldelats en juridisk person.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).”

- b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. *betalkonto*: ett betalkonto enligt definitionen i artikel 4.12 i direktiv (EU) 2015/2366.”

- c) Punkt 22 ska ersättas med följande:

”22. *system för betalning av mindre belopp*: ett betalningssystem vars huvudsyfte är att behandla, cleara eller avveckla betalningar eller autogireringar som i första hand avser mindre belopp, och som inte är ett system för betalning av större belopp.”

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽¹¹⁾ EUT C 60, 17.2.2023, s. 12.

2. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 5a

Omedelbara betalningstransaktioner

1. Betaltjänstleverantörer som erbjuder sina betaltjänstanvändare en betaltjänst för att sända och ta emot betalningar ska erbjuda alla sina betaltjänstanvändare en betaltjänst för att sända och ta emot omedelbara betalningar.

De betaltjänstleverantörer som avses i första stycket ska säkerställa att alla betalkonton som är nåbara för betalningar även är nåbara för omedelbara betalningar 24 timmar om dygnet och varje kalenderdag.

2. Genom undantag från punkt 1, och förutsatt att förhandstillstånd har erhållits från de behöriga myndigheterna på grundval av dessa myndigheters bedömning av dess tillgång till likviditet i euro, ska en betaltjänstleverantör som är etablerad i en medlemsstat som inte har euron som valuta inte vara skyldig att erbjuda betaltjänstanvändare en betaltjänst för att sända omedelbara betalningar i euro utöver en gräns per transaktion, från betalkonton i den medlemsstatens nationella valuta, under den tid då betaltjänstleverantören varken sänder eller tar emot icke-omedelbara betalningar i euro med avseende på sådana betalkonton. Denna gräns ska fastställas av de behöriga myndigheterna och får inte vara lägre än 25 000 EUR. De behöriga myndigheterna får på betaltjänstleverantörens begäran bevilja förhandstillstånd för en period på ett år. På betaltjänstleverantörens begäran får de behöriga myndigheterna förlänga detta förhandstillstånd med ytterligare perioder på ett år efter en ny bedömning från de behöriga myndigheternas sida av betaltjänstleverantörens tillgång till likviditet i euro. De behöriga myndigheterna ska årligen informera kommissionen om tidigare tillstånd och förlängningar som beviljats i enlighet med den här punkten.

ECB och nationella centralbanker får, när de inte agerar i egenskap av monetära myndigheter eller andra offentliga myndigheter, begränsa erbjudandet om en betaltjänst för att sända omedelbara betalningar i euro till den tidsperiod under vilken de erbjuder en betaltjänst för att sända och ta emot icke-omedelbara betalningar.

3. Trots vad som sägs i artikel 78.1 andra stycket i direktiv (EU) 2015/2366 ska mottagandetidpunkten för en betalningsorder för en omedelbar betalning vara den tidpunkt då den har mottagits av betalarens betaltjänstleverantör, oavsett timme eller kalenderdag.

Om betalaren avtalar med sin betaltjänstleverantör att genomförandet av betalningsordern för en omedelbar betalning ska ske vid en viss tidpunkt en viss dag eller vid den tidpunkt då betalaren har ställt medel till betaltjänstleverantörens förfogande, ska tidpunkten för mottagande av betalningsordern för en omedelbar betalning, trots vad som sägs i artikel 78.2 i direktiv (EU) 2015/2366, anses vara den avtalade tidpunkten, oavsett timme eller kalenderdag.

Genom undantag från första och andra styckena i denna punkt ska tidpunkten för mottagande av betalningsordern för en omedelbar betalning vara

- a) för en icke-elektronisk betalningsorder för en omedelbar betalning, den tidpunkt då betalarens betaltjänstleverantör har lagt in informationen om betalningsordern i sitt interna system, vilket ska ske så snart som möjligt efter det att betalaren har lämnat den icke-elektroniska betalningsordern för en omedelbar betalning till sin betaltjänstleverantör,
- b) för en enskild betalningsorder för en omedelbar betalning som tillhör ett paket enligt punkt 7 i denna artikel, om konverteringen av det paketet till enskilda betalningstransaktioner utförs av betalarens betaltjänstleverantör, den tidpunkt då den efterföljande betalningstransaktionen har delats upp av betalarens betaltjänstleverantör; betalarens betaltjänstleverantör ska påbörja konverteringen av paketet omedelbart efter det att betalaren har lämnat det till sin betaltjänstleverantör och slutföra denna konvertering så snart som möjligt,
- c) för en betalningsorder för en omedelbar betalning från betalkonton som inte är i euro, den tidpunkt då betalningstransaktionens belopp har omräknats till euro; en sådan valutaomräkning ska ske omedelbart efter det att betalaren har lämnat betalningsordern för en omedelbar betalning till sin betaltjänstleverantör.

4. Vid genomförande av omedelbara betalningar ska betaltjänstleverantörer, utöver de krav som anges i artikel 5, uppfylla följande krav:

- a) Betaltjänstleverantörer ska säkerställa att betalare kan lämna en betalningsorder för en omedelbar betalning genom alla de betalningsiniteringskanaler som dessa betalare kan använda för att lämna en betalningsorder för andra betalningar.
- b) Trots vad som sägs i artikel 83 i direktiv (EU) 2015/2366 ska betalarens betaltjänstleverantör, omedelbart efter mottagandetidpunkten för en betalningsorder för en omedelbar betalning, kontrollera om alla nödvändiga villkor för att hantera betalningstransaktionen är uppfyllda och om nödvändiga medel finns tillgängliga, reservera eller debitera beloppet för betalningstransaktionen från betalarens konto och omedelbart sända betalningstransaktionen till betalningsmottagarens betaltjänstleverantör.
- c) Trots vad som sägs i artiklarna 83 och 87.2 i direktiv (EU) 2015/2366 ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör, inom tio sekunder efter mottagandetidpunkten för betalningsordern för en omedelbar betalning från betalarens betaltjänstleverantör, göra betalningstransaktionens belopp tillgängligt på betalningsmottagarens betalkonto i den valuta i vilken betalningsmottagarens konto är denominerat och bekräfta för betalarens betaltjänstleverantör att betalningstransaktionen har slutförts.
- d) Trots vad som sägs i artikel 87.1 i direktiv (EU) 2015/2366 ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör säkerställa att valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens konto är samma dag som den dag då betalningstransaktionens belopp krediteras betalningsmottagarens betaltjänstleverantörs konto.
- e) Omedelbart efter att ha mottagit den bekräftelse på slutförande som avses i led c, eller om betalarens betaltjänstleverantör inte mottar någon sådan bekräftelse på slutförande inom tio sekunder efter tidpunkten för mottagande av betalningsordern för en omedelbar betalning, ska betalarens betaltjänstleverantör kostnadsfritt informera betalaren och, i tillämpliga fall, leverantören av betalningsiniteringstjänster om huruvida betalningstransaktionens belopp har gjorts tillgängligt på betalningsmottagarens betalkonto.

5. Trots vad som sägs i artikel 89 i direktiv (EU) 2015/2366 ska betalarens betaltjänstleverantör, om denne inte har mottagit ett meddelande från betalningsmottagarens betaltjänstleverantör som bekräftar att medlen gjordes tillgängliga på betalningsmottagarens betalkonto inom tio sekunder efter mottagandetidpunkten, omedelbart återställa betalarens betalkonto till den ställning som skulle ha förelegat om transaktionen inte hade ägt rum.

6. På betaltjänstanvändarens begäran ska en betaltjänstleverantör erbjuda en betaltjänstanvändare möjlighet att fastställa en gräns för det högsta belopp som kan sändas genom omedelbar betalning. Denna gräns kan vara antingen per dag eller per transaktion, och beslutas av betaltjänstanvändaren. Betaltjänstleverantörer ska säkerställa att betaltjänstanvändare kan ändra detta högsta belopp när som helst innan en betalningsorder för en omedelbar betalning lämnas. Om en betaltjänstanvändares betalningsorder för en omedelbar betalning överstiger det högsta beloppet eller leder till att det överskrider ska betalarens betaltjänstleverantör inte genomföra betalningsordern för den omedelbara betalningen och ska underrätta betaltjänstanvändaren om detta och informera betaltjänstanvändaren om hur det högsta beloppet kan ändras.

7. När betaltjänstleverantörer erbjuder en betaltjänst för att sända och ta emot omedelbara betalningar ska de erbjuda sina betaltjänstanvändare en möjlighet att lämna flera betalningsorder som ett paket, om de erbjuder sina betaltjänstanvändare en sådan möjlighet för andra betalningar.

Betaltjänstleverantörer får inte införa lägre gränser för det antal betalningsorder för omedelbara betalningar som kan lämnas som ett paket än de gränser som de inför när det gäller paket för andra betalningar.

8. De betaltjänstleverantörer som avses i punkt 1 och som är etablerade i en medlemsstat som har euron som valuta ska erbjuda betaltjänstanvändare en betaltjänst för att ta emot omedelbara betalningar i euro enligt denna artikel senast den 9 januari 2025 och en betaltjänst för att sända omedelbara betalningar i euro enligt denna artikel senast den 9 oktober 2025.

De betaltjänstleverantörer som avses i punkt 1 och som är etablerade i en medlemsstat som inte har euron som valuta ska erbjuda betaltjänstanvändare en betaltjänst för att ta emot omedelbara betalningar i euro enligt denna artikel senast den 9 januari 2027 och en betaltjänst för att sända omedelbara betalningar i euro enligt denna artikel senast den 9 juli 2027.

Genom undantag från andra stycket i denna punkt ska de betaltjänstleverantörer som avses i punkt 1 i denna artikel och som är etablerade i en medlemsstat som inte har euron som valuta, till och med den 9 juni 2028, inte vara skyldiga att erbjuda betaltjänstanvändare en betaltjänst för att sända omedelbara betalningar i euro från betalkonton i den medlemsstatens nationella valuta, under den tid då dessa betaltjänstleverantörer varken sänder eller tar emot icke-omedelbara betalningstransaktioner i euro med avseende på sådana konton.

Trots vad som sägs i första stycket i denna punkt ska betaltjänstleverantörer som är institut för elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2009/110/EG eller betalningsinstitut enligt definitionen i artikel 4.4 i direktiv (EU) 2015/2366 och som är etablerade i en medlemsstat som har euron som valuta erbjuda betaltjänstanvändare en betaltjänst för att sända och ta emot omedelbara betalningar i euro enligt denna artikel senast den 9 april 2027.

Trots vad som sägs i andra stycket i denna punkt ska betaltjänstleverantörer som är institut för elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2009/110/EG eller betalningsinstitut enligt definitionen i artikel 4.4 i direktiv (EU) 2015/2366 och som är etablerade i en medlemsstat som inte har euron som valuta erbjuda betaltjänstanvändare en betaltjänst för att ta emot omedelbara betalningar i euro enligt denna artikel senast den 9 april 2027 och en betaltjänst för att sända omedelbara betalningar i euro enligt denna artikel senast den 9 juli 2027.

Artikel 5b

Avgifter för betalningar och kontroll av betalningsmottagaren

1. Eventuella avgifter som en betaltjänstleverantör tar ut av betalare och betalningsmottagare för att sända och ta emot omedelbara betalningar i euro får inte vara högre än de avgifter som betaltjänstleverantören tar ut för att sända och ta emot andra betalningar av motsvarande typ.
2. De tjänster som avses i artikel 5c ska tillhandahållas alla betaltjänstanvändare kostnadsfritt.
3. Betaltjänstleverantörer som är etablerade i en medlemsstat som har euron som valuta ska uppfylla kraven i denna artikel senast den 9 januari 2025.

Betaltjänstleverantörer som är etablerade i en medlemsstat som inte har euron som valuta ska uppfylla kraven i denna artikel senast den 9 januari 2027.

Artikel 5c

Kontroll av betalningsmottagaren i samband med betalningar

1. En betalares betaltjänstleverantör ska erbjuda en tjänst som säkerställer kontroll av den betalningsmottagare till vilken betalaren avser att sända en betalning (tjänst som säkerställer kontroll). Betalarens betaltjänstleverantör ska utföra den tjänst som säkerställer kontroll omedelbart efter det att betalaren har lämnat relevanta uppgifter om betalningsmottagaren och innan betalaren ges möjlighet att godkänna denna betalning. Betalarens betaltjänstleverantör ska erbjuda den tjänst som säkerställer kontroll oavsett vilken betalningsinitieringskanal betalaren använder för att lämna en betalningsorder. Den tjänst som säkerställer kontroll ska tillhandahållas i enlighet med följande:

- a) Om betalaren har fört in betalkontonummer enligt punkt 1 a i bilagan och betalningsmottagarens namn i betalningsordern ska betalarens betaltjänstleverantör tillhandahålla en tjänst för att kontrollera att betalkontonumret enligt punkt 1 a i bilagan och betalningsmottagarens namn överensstämmer med varandra. På begäran av betalarens betaltjänstleverantör ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör kontrollera om de uppgifter som betalaren har angett om betalkontonumret enligt punkt 1 a i bilagan och betalningsmottagarens namn överensstämmer med varandra. Om uppgifterna inte överensstämmer ska betalarens betaltjänstleverantör, på grundval av den information som betalningsmottagarens betaltjänstleverantör tillhandahåller, underrätta betalaren om detta och informera betalaren om att godkännande av betalningen kan leda till att medlen överförs till ett betalkonto som inte innehas av den betalningsmottagare som betalaren har angett. Om de uppgifter som betalaren har angett i fråga om betalningsmottagarens namn och betalkontonumret enligt punkt 1 a i bilagan nästan överensstämmer med varandra, ska betalarens betaltjänstleverantör upplysa betalaren om namnet på den betalningsmottagare som är knuten till det betalkontonummer enligt punkt 1 a i bilagan som betalaren har angett.

- b) Om betalningsmottagaren är en juridisk person och betalarens betaltjänstleverantör erbjuder en betalningsiniteringskanal som ger betalaren möjlighet att lägga en betalningsorder genom att ange betalningsmottagarens betalkontonummer enligt punkt 1 a i bilagan till denna förordning tillsammans med andra uppgifter än betalningsmottagarens namn som otvetydigt identifierar betalningsmottagaren, såsom ett skatteregistreringsnummer, en europeisk unik identifieringskod enligt artikel 16.1 andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 (*) eller en identifieringskod för juridiska personer, och om dessa uppgifter finns tillgängliga i betalningsmottagarens betaltjänstleverantörs interna system, ska den betaltjänstleverantören, på begäran av betalarens betaltjänstleverantör, kontrollera om betalkontonumret enligt punkt 1 a i bilagan till denna förordning och de uppgifter som betalaren har angett överensstämmer med varandra. Om betalkontonumret enligt punkt 1 a i bilagan till denna förordning och de uppgifter som betalaren har angett inte överensstämmer med varandra ska betalarens betaltjänstleverantör, på grundval av den information som betalningsmottagarens betaltjänstleverantör tillhandahåller, underrätta betalaren om detta.
- c) Om ett betalkonto som identifieras med hjälp av ett av betalaren angivet betalkontonummer enligt punkt 1 a i bilagan innehåller en betaltjänstleverantör för flera betalningsmottagares räkning, får betalaren till sin betaltjänstleverantör tillhandahålla ytterligare uppgifter som gör det möjligt att otvetydigt identifiera betalningsmottagaren. Den betaltjänstleverantör som förvaltar detta betalkonto för flera betalningsmottagares räkning eller, i förekommande fall, den betaltjänstleverantör som innehar detta betalkonto ska på begäran av betalarens betaltjänstleverantör bekräfta om den betalningsmottagare som betalaren har angett är en av de flera betalningsmottagare för vars räkning betalkontot förvaltas eller innehåller. Betalarens betaltjänstleverantör ska underrätta betalaren om den betalningsmottagare som betalaren har angett inte finns med bland de flera betalningsmottagare för vars räkning betalkontot förvaltas eller innehåller.
- d) I andra fall än de som beskrivs i leden a, b och c i denna punkt, och i synnerhet om en betaltjänstleverantör tillhandahåller en betalningsiniteringskanal som inte kräver att betalaren anger både det betalkontonummer som avses i punkt 1 a i bilagan och betalningsmottagarens namn, ska betaltjänstleverantören säkerställa att den betalningsmottagare till vilken betalaren avser att sända en betalning identifieras korrekt. För detta ändamål ska betaltjänstleverantören informera betalaren på ett sätt som gör det möjligt för betalaren att bekräfta betalningsmottagaren innan betalningen godkänns.
2. Om det betalkontonummer som avses i punkt 1 a i bilagan eller betalningsmottagarens namn anges av en leverantör av betalningsiniteringstjänster, i stället för av betalaren, ska den leverantören av betalningsiniteringstjänster säkerställa att uppgifterna om betalningsmottagaren är korrekta.
3. Betaltjänstleverantörer ska, vid tillämpning av punkt 1 d, och leverantörer av betalningsiniteringstjänster ska, vid tillämpning av punkt 2, upprätthålla solida interna förfaranden för att säkerställa att uppgifterna om betalningsmottagarna är korrekta.
4. När det gäller pappersbaserade betalningsorder ska betalarens betaltjänstleverantör utföra den tjänst som säkerställer kontroll vid mottagandetidpunkten för betalningsordern, såvida inte betalaren inte är närvarande vid mottagandetidpunkten.
5. Betaltjänstleverantörer ska säkerställa att utförandet av den tjänst som säkerställer kontroll och av den tjänst som beskrivs i punkt 2 inte hindrar betalare från att godkänna den berörda betalningen.
6. Betaltjänstleverantörer ska ge betaltjänstanvändare som inte är konsumenter möjlighet att välja att inte ta emot den tjänst som säkerställer kontroll när de lämnar in flera betalningsorder som ett paket.
- Betaltjänstleverantörer ska säkerställa att betaltjänstanvändare som har valt att inte ta emot den tjänst som säkerställer kontroll har rätt att när som helst välja att ta emot den tjänsten.
7. Närhelst betalarens betaltjänstleverantör underrättar betalaren i enlighet med punkt 1 a, b eller c ska den betaltjänstleverantören samtidigt informera betalaren om att godkännande av betalningen kan leda till att medel överförs till ett betalkonto som inte innehåller av den betalningsmottagare som angetts av betalaren. En betaltjänstleverantör ska tillhandahålla denna information till en betaltjänstanvändare som inte är en konsument när denna betaltjänstanvändare väljer att inte ta emot den tjänst som säkerställer kontroll när flera betalningsorder lämnas in som ett paket. Betaltjänstleverantörer ska informera sina betaltjänstanvändare om konsekvenserna för betaltjänstleverantörernas ansvar och betaltjänstanvändarnas rätt till återbetalning om betaltjänstanvändarna väljer att ignorera en underrättelse enligt punkt 1 a, b och c.

8. En betaltjänstleverantör ska inte hållas ansvarig för genomförandet av en betalning till en oavsiktlig betalningsmottagare på grundval av en felaktig unik identifikationskod enligt artikel 88 i direktiv (EU) 2015/2366, förutsatt att den har uppfyllt kraven i den här artikeln.

Om betalarens betaltjänstleverantör inte uppfyller kraven i punkt 1 i denna artikel, eller om leverantören av betalningsinitieringstjänster inte uppfyller kraven i punkt 2 i denna artikel, och om denna underlåtenhet leder till en bristfälligt genomförd betalningstransaktion, ska betalarens betaltjänstleverantör utan dröjsmål återbetala det överförda beloppet till betalaren och, i förekommande fall, återställa det debiterade betalkontots kontoställning till den som skulle ha förelegat om transaktionen inte hade ägt rum.

Om underlåtenheten att uppfylla skyldigheterna beror på att betalningsmottagarens betaltjänstleverantör eller leverantören av betalningsinitieringstjänster inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt denna artikel, ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör eller, i förekommande fall, leverantören av betalningsinitieringstjänster, ersätta betalarens betaltjänstleverantör för den ekonomiska skada som denna underlåtenhet har vållat betalarens betaltjänstleverantör.

Eventuella ytterligare ekonomiska förluster för betalaren kan ersättas i enlighet med den lagstiftning som är tillämplig på det avtal som ingåtts mellan betalaren och den berörda betaltjänstleverantören.

9. Betaltjänstleverantörer som är etablerade i en medlemsstat som har euron som valuta ska uppfylla kraven i denna artikel senast den 9 oktober 2025.

Beltjänstleverantörer som är etablerade i en medlemsstat som inte har euron som valuta ska uppfylla kraven i denna artikel senast den 9 juli 2027.

Artikel 5d

Kontroll av betaltjänstanvändare, av betaltjänstleverantörer som erbjuder omedelbara betalningar, för att kontrollera om en betaltjänstanvändare är en person eller en enhet som är föremål för riktade finansiella restriktiva åtgärder

1. Betaltjänstleverantörer som erbjuder omedelbara betalningar ska kontrollera om deras betaltjänstanvändare är personer eller enheter som är föremål för riktade finansiella restriktiva åtgärder.

Beltjänstleverantörer ska utföra sådana kontroller omedelbart efter ikraftträdandet av nya riktade finansiella restriktiva åtgärder och omedelbart efter ikraftträdandet av eventuella ändringar av sådana riktade finansiella restriktiva åtgärder, och minst en gång per kalenderdag.

2. Under genomförandet av en omedelbar betalning ska betalarens betaltjänstleverantör och betalningsmottagarens betaltjänstleverantör som är involverade i genomförandet av den omedelbara betalningen inte kontrollera om den betalare eller betalningsmottagare vars betalkonton används för att genomföra den omedelbara betalningen är personer eller enheter som är föremål för riktade finansiella restriktiva åtgärder utöver att utföra kontroller enligt punkt 1 i denna artikel.

Första stycket i denna punkt påverkar inte åtgärder som betaltjänstleverantörer vidtar för att följa andra restriktiva åtgärder än riktade finansiella restriktiva åtgärder, som har antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget, restriktiva åtgärder som inte har antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget eller unionsrätt om förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism.

3. Betaltjänstleverantörer ska uppfylla kraven i denna artikel senast den 9 januari 2025.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46)."

3. I artikel 11 ska följande punkter införas:

"1a. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna senast den 9 april 2025 fastställa regler om sanktioner för överträdelse av artiklarna 5a–5d och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Dessa sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder senast den 9 april 2025 samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

1b. När det gäller sanktioner för överträdelse av artikel 5d ska medlemsstaterna säkerställa att sådana sanktioner omfattar följande:

- a) I fråga om en juridisk person, högsta straffavgifter på minst 10 % av den juridiska personens totala årliga nettoomsättning under det föregående räkenskapsåret.
- b) I fråga om en fysisk person, högsta administrativa straffavgifter på minst 5 000 000 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta i de medlemsstater som inte har euron som valuta den 8 april 2024.

Vid tillämpning av led a i denna punkt och om den juridiska personen är ett dotterföretag till ett moderföretag enligt definitionen i artikel 2.9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (*) eller till ett företag som faktiskt utövar ett bestämmande inflytande över den juridiska personen, ska den relevanta omsättningen vara den omsättning som följer av koncernredovisningen för det yttersta moderföretaget under det föregående räkenskapsåret.

1c. De sanktioner som avses i punkt 1a i denna artikel ska inte tillämpas på överträdelse av närbarhetskravet i artikel 5a.1 andra stycket om de betalkonton som förvaltas av betaltjänstleverantörer inte är nåbara för omedelbara betalningar på grund av planerat underhåll där perioderna utan tillgänglighet är både förutsebara och korta eller på grund av ett planerat driftstopp för alla omedelbara betalningar inom ramen för det relevanta betalningssystemet, förutsatt att betaltjänstanvändarna i förväg har informerats om dessa perioder av planerat underhåll eller planerade driftstopp.

1d. Genom undantag från punkt 1b får denna artikel, om det i medlemsstatens rättssystem inte föreskrivs några administrativa sanktioner, tillämpas på ett sådant sätt att sanktionen initieras av den behöriga myndigheten och påförs av rättsliga myndigheter, samtidigt som det säkerställs att sanktionen är effektiv, proportionell och avskräckande och har motsvarande verkan som de administrativa sanktioner som påförs av de behöriga myndigheterna i de medlemsstater vars rättssystem föreskriver administrativa sanktioner. De sanktioner som påförs ska i alla händelser vara effektiva, proportionella och avskräckande. De medlemsstater vars rättssystem inte föreskriver några administrativa sanktioner ska anmäla sina sanktioner till kommissionen senast den 9 april 2025 samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19)."

4. Artikel 15 ska ersättas med följande:

"Artikel 15

Översyn

1. Senast den 1 februari 2017 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, ECB och EBA en rapport om tillämpningen av denna förordning, om lämpligt tillsammans med ett förslag.

2. Senast den 9 oktober 2028 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport, som om det är lämpligt ska åtföljas av ett lagstiftningsförslag. Rapporten ska innehålla information om följande:

- a) Utvecklingen av avgifter för betalkonton samt för nationella och gränsöverskridande betalningar och omedelbara betalningar i euro och i den nationella valutan i de medlemsstater som inte har euron som valuta sedan den 26 oktober 2022, inbegripet effekterna av artikel 5b.1 på dessa avgifter.

- b) Tillämpningsområdet för artikel 5d och dess effektivitet när det gäller att motverka onödiga hinder för omedelbara betalningar.
3. Betaltjänstleverantörer ska till sina behöriga myndigheter lämna in rapporter om följande:
- a) Avgiftsnivån för betalningar, omedelbara betalningar och betalkonton.
- b) Andelen avslag, separat för nationella och gränsöverskridande betalningstransaktioner, på grund av tillämpning av riktade finansiella restriktiva åtgärder.

Betaltjänstleverantörer ska lämna in sådana rapporter var tolfte månad. Den första rapporten ska lämnas in den 9 april 2025 och ska innehålla information om avgiftsnivån och om avslag under den period som inleddes den 26 oktober 2022 till och med slutet av det föregående kalenderåret.

4. Senast den 9 oktober 2025, och därefter årligen, ska de behöriga myndigheterna förse kommissionen och EBA med den information som rapporteras till dem av betaltjänstleverantörer enligt punkt 3, och information om volymen och värdet av de omedelbara betalningar i euro som har sänts, både nationellt och över gränser, av betaltjänstleverantörer som varit etablerade i deras medlemsstat under det föregående kalenderåret.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga rapporteringsmallar, instruktioner och metoder för hur dessa rapporteringsmallar ska användas för den rapportering som avses i punkt 3.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt till kommissionen senast den 9 juni 2024.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Kommissionen ska senast den 9 april 2027 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om de hinder som återstår när det gäller tillgång till och användning av omedelbara betalningar. Rapporten ska innehålla en bedömning av standardiseringsnivån för den teknik som är relevant för användningen av omedelbara betalningar. Rapporten får, om det är lämpligt, åtföljas av ett lagstiftningsförslag.”

5. I artikel 16 ska följande punkt läggas till:

”9. Om euron införs som valuta i en medlemsstat före den 9 april 2027 ska betaltjänstleverantörerna i den medlemsstaten följa artiklarna 5a, 5b och 5c inom ett år efter det datum då euron infördes som valuta i den medlemsstaten och inte senare än de respektive datum som anges i de artiklarna för betaltjänstleverantörer i de medlemsstater som inte har euron som valuta. Sådana betaltjänstleverantörer ska dock inte vara skyldiga att följa artiklarna 5a, 5b och 5c tidigare än de respektive datum som anges i de artiklarna för betaltjänstleverantörer i de medlemsstater som har euron som valuta.”

Artikel 2

Ändringar av förordning (EU) 2021/1230

Förordning (EU) 2021/1230 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 ska följande punkt läggas till:

”5. Punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas om artikel 5b.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 (*) skulle kräva att en betaltjänstleverantör som är etablerad i en medlemsstat som inte har euron som valuta, med avseende på en omedelbar betalning, tar ut en avgift som skulle vara lägre än den avgift som skulle tas ut för samma omedelbara betalning om punkt 1 i den här artikeln skulle tillämpas.

Vid tillämpning av första stycket i denna punkt avses med omedelbar betalning en omedelbar betalning enligt definitionen i artikel 2.1a i förordning (EU) nr 260/2012, som är uttryckt i euro och är gränsöverskridande.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 (EUT L 94, 30.3.2012, s. 22)."

2. Artikel 6.2 ska ersättas med följande:

"2. Betaltjänstleverantören får ta ut avgifter av betaltjänstanvändaren utöver de som tas ut i enlighet med artikel 3.1 i denna förordning, om denna användare ger betaltjänstleverantören instruktioner om att utföra en gränsöverskridande betalning utan att meddela Iban-numret och, i förekommande fall och i enlighet med förordning (EU) nr 260/2012, den tillhörande BIC-koden för betalkontot i den andra medlemsstaten. Dessa avgifter ska vara rimliga och motsvara kostnaderna. De ska avtalas mellan betaltjänstleverantören och betaltjänstanvändaren. Betaltjänstleverantören ska informera betaltjänstanvändaren om tilläggsavgifternas storlek i god tid innan betaltjänstanvändaren blir bunden av ett sådant avtal."

Artikel 3

Ändringar av direktiv (EU) 2015/2366

Direktiv (EU) 2015/2366 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 10.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna eller de behöriga myndigheterna ska kräva att betalningsinstitut som tillhandahåller sådana betaltjänster som avses i punkterna 1–6 i bilaga I till detta direktiv och institut för elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2009/110/EG ska skydda alla medel som för genomförandet av betalningstransaktioner har tagits emot från betaltjänstanvändarna eller genom en annan betaltjänstleverantör på något av följande sätt:

- a) Medlen får inte vid någon tidpunkt sammanblandas med de medel som innehas för någon annan fysisk eller juridisk persons räkning än betaltjänstanvändarnas och ska, när medlen fortfarande innehas av betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar men ännu inte har sänts till betalningsmottagaren eller överförts till en annan betaltjänstleverantör vid slutet av bankdagen efter den dag då medlen mottogs, deponeras på ett särskilt konto hos ett kreditinstitut eller i en centralbank enligt vad den centralbanken har valt, eller investeras i säkra, likvida lågrisktillgångar i enlighet med vad hemmedlemsstatens behöriga myndigheter har fastställt, och i betaltjänstanvändarnas intresse hållas skyddade i enlighet med nationell rätt mot anspråk från kreditorer för betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar, särskilt vid insolvens.
- b) Medlen ska omfattas av en försäkring eller annan jämförbar garanti från ett försäkringsbolag eller ett kreditinstitut som inte tillhör samma koncern som betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar, uppgående till det belopp som skulle ha avskilts i avsaknad av en försäkring eller annan jämförbar garanti, vilket ska utbetalas om betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar inte kan uppfylla sina finansiella skyldigheter."

2. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Punkt 1 ska inte tillämpas på betalningssystem som uteslutande består av betaltjänstleverantörer som tillhör en koncern."

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. Medlemsstaterna ska, när en deltagare i ett betalningssystem som har betecknats som system enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG (*) tillåter en auktoriserad eller registrerad betaltjänstleverantör som inte är deltagare i systemet att sända överföringsorder genom systemet, säkerställa att den deltagaren på begäran ska ge samma möjlighet på ett objektivt, proportionellt och icke-diskriminerande sätt till andra auktoriserade eller registrerade betaltjänstleverantörer i överensstämmelse med punkt 1 i denna artikel.

Deltagaren ska ge den begärande betaltjänstleverantören en fullständig motivering till ett eventuellt avslag.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 35a

Villkor för att ansöka om deltagande i betecknade betalningssystem

1. För att skydda betalningssystemens stabilitet och integritet ska betalningsinstitut och institut för elektroniska pengar som ansöker om deltagande i och deltar i system som har betecknats som system enligt direktiv 98/26/EG ha infört följande:

- a) En beskrivning av de åtgärder som vidtagits för att skydda betaltjänstanvändarnas medel.
- b) En beskrivning av styrsystemen och de interna kontrollmekanismerna hos betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar för de betalningstjänster eller tjänster för elektroniska pengar som det avser att tillhandahålla, inklusive förvaltnings-, riskhanterings- och redovisningsförfaranden, och en beskrivning av arrangemangen för användning av IKT-tjänster hos betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar med avseende på artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2554 (*).
- c) En avvecklingsplan för fallissemang.

Vid tillämpning av första stycket a i denna punkt ska följande gälla:

- a) Om betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar skyddar betaltjänstanvändares medel genom att deponera medel på ett separat konto i ett kreditinstitut eller genom att investera dem i säkra, likvida lågrisktillgångar i enlighet med vad hemmedlemsstatens behöriga myndigheter har fastställt, ska beskrivningen av de åtgärder som vidtagits för detta skydd, beroende på vad som är tillämpligt, innehålla följande:
  - i) En beskrivning av investeringsstrategin för att säkerställa att de tillgångar som väljs är likvida och säkra med en låg risk.
  - ii) Uppgifter om antalet personer som har tillgång till kundmedelskontot samt deras befattningar.
  - iii) En beskrivning av administrations- och avstämningsprocessen för att säkerställa att betaltjänstanvändarnas medel hålls skyddade i betaltjänstanvändarnas intresse mot anspråk från kreditorer för betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar, särskilt vid insolvens.
  - iv) En kopia av utkastet till avtal med kreditinstitutet.

- v) En uttrycklig förklaring från betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar om överensstämmelse med artikel 10 i detta direktiv.
- b) Om betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar skyddar betaltjänstanvändares medel genom en försäkring eller jämförbar garanti från ett försäkringsbolag eller ett kreditinstitut, ska beskrivningen av de åtgärder som vidtagits för detta skydd innehålla följande:
  - i) En bekräftelse på att försäkringen eller den jämförbara garantin från ett försäkringsbolag eller ett kreditinstitut härrör från en enhet som inte ingår i samma företagskoncern som betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar.
  - ii) Uppgifter om den avstämningsprocess som används för att säkerställa att försäkringen eller den jämförbara garantin alltid är tillräcklig för att betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar ska kunna fullgöra sina skyldigheter att skydda medlen.
  - iii) Uppgifter om försäkringsskyddets varaktighet och villkoren för förnyelse.
  - iv) En kopia av försäkringsavtalet eller den jämförbara garantin, eller utkast till sådana handlingar.

Vid tillämpning av första stycket b ska beskrivningen visa att de styrsystem, interna kontrollmekanismer och system för användning av informations- och kommunikationsteknik som avses i det ledet är proportionella, lämpliga, sunda och tillräckliga. Dessutom ska styrsystemen och de interna kontrollmekanismerna omfatta följande:

- a) En kartläggning av de risker som betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar har identifierat, inbegripet typen av risker och de förfaranden som betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar har infört eller kommer att införa för att bedöma och förebygga sådana risker.
- b) De olika förfarandena för genomförande av periodiska och fortlöpande kontroller med angivande av frekvens och avsatta mänskliga resurser.
- c) De redovisningsförfaranden som betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar tillämpar för att registrera och rapportera sin finansiella information.
- d) Identitetsuppgifter om den eller de personer som ansvarar för den interna kontrollen, däribland för periodiska och fortlöpande kontroller samt för efterlevnadskontroller, med aktuell meritförteckning för personen eller personerna i fråga.
- e) Identitetsuppgifter om revisorer som inte är lagstadgade revisorer enligt definitionen i artikel 2.2 i direktiv 2006/43/EG.
- f) Ledningsorganets sammansättning och i tillämpliga fall andra tillsynsorgans eller tillsynskommittéers sammansättning.
- g) En beskrivning av hur utkontrakterade funktioner övervakas och kontrolleras för att undvika att kvaliteten på de interna kontrollerna hos betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar försämras.
- h) En beskrivning av hur ombud och filialer övervakas och kontrolleras inom ramen för de interna kontrollerna hos betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar.
- i) En beskrivning av koncernens styrelseformer om betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar är dotterföretag till en reglerad enhet i en annan medlemsstat.

Vid tillämpning av första stycket c ska avvecklingsplanen anpassas till den planerade storleken och affärsmodellen för betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar och innehålla en beskrivning av de begränsningsåtgärder som ska vidtas av betalningsinstitutet eller institutet för elektroniska pengar i händelse av att dess betaltjänster avslutas, vilket skulle säkerställa genomförandet av utestående betalningstransaktioner och avslutandet av befintliga avtal.

2. Medlemsstaterna ska fastställa det förfarande genom vilket efterlevnaden av punkt 1 ska bedömas. Detta förfarande kan ta formen av självbedömning, ett krav på ett uttryckligt beslut av den behöriga myndigheten eller något annat förfarande som syftar till att säkerställa att de berörda betalningsinstituten och instituten för elektroniska pengar uppfyller villkoren i punkt 1.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2554 av den 14 december 2022 om digital operativ motståndskraft för finanssektorn och om ändring av förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 909/2014 och (EU) 2016/1011 (EUT L 333, 27.12.2022, s. 1).”

Artikel 4

Ändringar av direktiv 98/26/EG

I direktiv 98/26/EG ska artikel 2 ändras på följande sätt:

1. Led b ska ersättas med följande:

”b) institut:

- ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (*), inklusive de enheter som förtecknas i artikel 2.5 i direktiv 2013/36/EU,
- ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (**), exklusive de institut som anges i artikel 2.1 i det direktivet,
- offentliga myndigheter och offentligt garanterade företag, eller
- varje företag som har sitt huvudkontor utanför unionen och vars verksamhet motsvarar den som bedrivs av kreditinstitut eller värdepappersföretag inom unionen enligt definitionen i första och andra strecksatsen,

som deltar i ett system och som har ansvar för att uppfylla de finansiella åtaganden som härrör från överföringsuppdrag inom det systemet,

- att betalningsinstitut enligt definitionen i artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 (***), med undantag för en fysisk eller juridisk person som omfattas av ett undantag enligt artikel 32 eller artikel 33 i det direktivet, eller
- ett institut för elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG (****), med undantag för en fysisk eller juridisk person som omfattas av ett undantag enligt artikel 9 i det direktivet,

som deltar i ett system vars verksamhet består i att utföra överföringsuppdrag enligt definitionen i led i första strecksatsen och som har ansvar för att uppfylla de finansiella åtaganden som härrör från sådana överföringsuppdrag inom det systemet.

Om ett system står under tillsyn i enlighet med nationell lagstiftning och endast utför överföringsuppdrag enligt definitionen i led i andra strecksatsen samt betalningar som härrör från sådana uppdrag, får en medlemsstat besluta att företag som deltar i ett sådant system och som ansvarar för att uppfylla de finansiella åtaganden som uppstår genom överföringsuppdrag inom detta system, kan anses som institut under förutsättning att åtminstone tre deltagare i systemet omfattas av någon av de kategorier som avses i första stycket i det här ledet och att systemrisken motiverar ett sådant beslut.

- (*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).
- (**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).
- (***) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).
- (****) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7)."

2. Led f ska ersättas med följande:

- "f) *deltagare*: ett institut, en central motpart, en avvecklingsagent, en clearingorganisation, en systemoperatör eller en clearingmedlem i en central motpart med auktorisation enligt artikel 17 i förordning (EU) nr 648/2012.

Enligt systemets regler får samma deltagare handla som central motpart, avvecklingsagent eller clearingorganisation eller utföra en del av eller alla dessa uppgifter.

En medlemsstat får vid tillämpningen av detta direktiv betrakta en indirekt deltagare som en deltagare om detta är motiverat av systemriskskäl, vilket dock inte ska begränsa ansvaret för den deltagare genom vilken den indirekta deltagaren utför överföringsuppdrag till systemet."

Artikel 5

Införlivande av ändringarna av direktiv (EU) 2015/2366 och direktiv 98/26/EG

Medlemsstaterna ska senast den 9 april 2025 anta, offentliggöra och tillämpa de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 3 och 4. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till denna förordning eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 6

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg 13 mars 2024

På Europaparlamentets vägnar
R. METSOLA
Ordförande

På rådets vägnar
H. LAHBIB
Ordförande